

כ"ה סיון ה'תשע"ט 28.6.19

מגזין מס' 533

ערב שבת פרשת קורח/מברכים חודש תמוז

קשר-שבועי מאת הרב יאיר כלב

החייך כסנא

להמשיך ו'להוריד' לעולם 'אור טוב'

תמליל מעובד מתוך שיעורי הרב כלב

אמר פעם ה'משפיע' ר' מאיר שלום בליזינסקי: כל ימיי השתדלתי שלא להיות 'צודק' (- היינו זה הרגיל לייסר בחיות וב"זעם קדוש" את האחרים בריבוי תוכחות). עולמנו הוא הרי עולם של 'לא צודקים', של 'לא מושלמים'...

הלוואי אזכה 'לתקן' מעט את עצמי! ואז, בדרך ממילא, הרי גם בנוגע לאחרים - אין השפעה גדולה מזו הקורנת מהמשתדל להיות 'דוגמה חיה' למה שהוא דורש... כמאמר שלמה המלך החכם באדם "אל תהי צדיק הרבה, למה תישומם".

לוח שיטורים

"לא רק קביעות בזמן אלא גם קביעות בנפש..." (אדמו"ר הזקן) - היינו שיש לקבוע עתים ללימוד התורה, ליצור 'דופק' לימודי קבוע, ביום ובשעה, עד אשר יגלה האדם כי, לאמיתו של דבר, התורה היא לחם חוקו ומזון הנפש...

בימים האלה מקיים הרב כלב שיעור שבועי קבוע מידי יום חמישי בשעה 21:30 במושב חמד שבמרכז הארץ. השיעור משודר בזמן אמת בשידור חי באינטרנט, באתרנו: www.tanyaor.com.

הכניסה לישוב חמד בכביש (מס' 412) המוביל מבית דגן לאור יהודה, בכניסה למושב נוסעים ישר עד הכיכר, בכיכר שמאלה לרח' הזית – לקראת סוף הרחוב, לפני הכיכר הבאה - הזית 83 מצד שמאל. חניה בשפע מאחורי בית הכנסת שבהמשך שביל הכניסה לחצר. התכנסות כיבוד ושתייה קלה מ-20:45. לפרטים נוספים: שי גרציק 052-4-446-144.

לחיות עם הזמן... (אדמו"ר הזקן) - היינו שבכל זמן וזמן מתרחשת פתיחת שער רוחני, דרכו יורדים לעולם הזה אור ושפע מיוחדים, אשר יש להכין כלים כדי לקלוט 'גשמי ברכה' אלה ולתרגמם למעשים עד אשר תואר, באופן ממשי, סביבתנו המיידית בגוון המסוים של נתינת הכח הטמונה באותו זמן.

שבת מברכים חודש תמוז

בשבת שלפני ראש חודש, מודיעים בבית הכנסת ברוב עם אודות היום, השעה והרגע המדויק בו חל מולד הלבנה ובאיזה יום יחול ראש החודש. בשבת זו, פרשת 'קרח', מכריזים: המולד יהיה ביום שלישי, שעה 3:38 ו-2 חלקים. ראש חודש תמוז ביום רביעי וביום חמישי הבא עלינו לטובה. לאחר מכן, בעומדו עם ספר התורה בידיו, מברך שליח הציבור את נוסח ברכת החודש, ומייחל עם הציבור כולו שהחודש הבא עלינו לטובה יהיה מבורך בגשמיות וברוחניות.

אמירת תהילים בציבור

בשבת זו, השכם בבוקר, מתקבצים בבית הכנסת לאמירת כל ספר תהילים בציבור. אחרי אמירת התהילים יאמר 'קדיש יתום' מי שהוריו אינם בין החיים. ואם יש אזכרה או אבל ('חיוב') – יאמרו קדיש אחר כל ספר, ויאמרו תחילה ה'יהי רצון' המיוחד שאחרי כל ספר וספר. אחרי כן נוהגים ללמוד מאמר חסידות שיהיה מובן לכל, ולאחר הלימוד מתפללים תפילת שחרית.

אודות אמירת תהילים בציבור בשבת מברכים אמר אדמו"ר הרי"צ: "דבר אמירת תהילים האמור, אינו שייך לאיזה נוסח... ומצד אהבת ישראל... עלינו להשתדל בכל מיני השתדלות, אשר יוקבע בכל הבתי כנסיות באיזה נוסח שיהיה".

והוסיף על כך הרבי מליובאוויטש, נשיא דורנו: "כשיבוא משיח, לא יידע שום 'קונצים' אלא ידרוש...

כתוב בפתק: על כמה יהודים פעלת שישתדלו לומר את כל התהילים בשבת מברכים?"

מתברכים כל הימים

כידוע, מן השבת, יום המנוחה וההתעלות, מתברכים כל ימות השבוע – הן הימים שלפניה והן אלה שלאחריה. הימים שקודם השבת הינם ימי הכנה לשבת, ועל הימים שלאחריה נמשכת השראתה. אמנם בשבת זו, בה מברכים החודש, נוספת מעלה יתירה – ממנה מתברך ראש החודש (הכולל את כל ימות החודש הבאים עלינו לטובה), על מועדיו והימים המיוחדים שבו.

בשבת זו, לאחר תפילת שחרית נוהגים להתוועד, שבת אחים גם יחד, כדי להכין ולעורר עצמנו להכנס לימי החודש הבא בשמחה ובטוב לבב מתוך הוספה בעניני נר מצוה ותורה אור.

חודש תמוז – החודש הרביעי למניין החודשים מיציאת מצרים (–שבחודש ניסן), והעשירי למניין חודשי השנה מבריאת העולם בראש השנה (–שבחודש תשרי). מזלו של החודש סרטן על שם מערכת כוכבים דמויית סרטן הנראית בשמים בחודש זה, ומשום התרבות סרטני המים בשל החום הכבד השורר בימים אלה.

הרבי מליובאוויטש עם חותנו הרבי הריי"ץ

כ"ח סיון

ביום כ"ח סיון תש"א (1941) ניצלו מציפורני הנאצים יימח שם - רבי מנחם מענדל שניאורסון (לימים הרבי מליובאוויטש, נשיא דורנו) ורעייתו, בהגיעם לחוף מבטחים בארצות הברית. מבצע ההצלה התנהל על ידי חותנו, אדמו"ר הריי"צ (הרב יוסף יצחק), שלא נח ולא שקט עד אשר עלה בידו לחלץ מאירופה הכבושה את מי שנועד להיות מנהיגה הרוחני הבא של יהדות העולם. מיום זה, המהווה נקודת תפנית במפעל הפצת היהדות בכלל ומעיינות החסידות 'חוצה' בפרט, החלה בדורנו תנופה אדירה בסדר גודל עולמי, שלא נראה כמותו בכל דברי ימי עמנו, בענין קירוב לב ישראל לאביהם שבשמים.

ימים ואירועים מיוחדים בחוץ תמוז

להלן הימים המיוחדים שבחודש תמוז, אודות חלקם נרחיב את הדיבור לכשיהיו סמוכים יותר:

י"ב - י"ג תמוז - שחרורו הגמור ויציאתו לחופשי של אדמו"ר הריי"צ. בי"ב בתמוז תרפ"ז הודיעוהו כי בוטל עונש הגלות שהוטל עליו, ולמחרת, בי"ג תמוז, שחררוהו בפועל ויצא לחירות.

י"ז בתמוז - יום צום ותענית, בו מתענים ישראל מפני הצרות שאירעו בו, על מנת לעורר הלבבות לדרכי התשובה. מיום זה מתחילים ג' השבועות - ימי 'בין המצרים', הנמשכים עד ליום בו חרב בית המקדש, בט' באב.

ג' תמוז - יום ההסתלקות (ההילולא) של כבוד קדושת אדמו"ר מנחם מענדל שניאורסון, הרבי מליובאוויטש, נשיא דורנו. יום הצלתו של אדמו"ר הריי"צ בשנת תרפ"ז (1927) מעונש המוות שריחף על ראשו "בעוון" הפצת היהדות ברוסיה. ביום זה בוטל פסק דינו למיתה והומר לעונש של שלוש שנות גלות. ביום זה העמיד יהושע בן נון את השמש והירח (שלא אספו אורם משך שלושים ושש שעות) כדי לסייע לישראל במלחמתם בגוים ככתוב: "שמש בגבעון - דום! וירח בעמק אילון!".

הסיפור השבועי

מכתב במחשבה

הרב דערן לא ידע את נפשו. משמעות הדברים היא כישלון מוחלט של האירוע. זו הייתה השבת המדוכדכת בחייו. ככל שניסה להדחיק את דאגתו, לא הצליח. בשבת לפנות ערב עמד בקומה השנייה של משכן בית חב"ד החדש, וצפה בלב שבור אל רחבת הקונצרטים.

לפתע הבזיק בזיכרוננו סיפור על ה'משפיע' החסידי ר' מנחם מענדל פוטרפס, שנמנה עם חיילי המחתרת החסידית ששימרה את גחלת היהדות בברית המועצות. הוא נאסר בידי השלטונות, ונגזרו עליו שמונה שנות מאסר ועבודת פרך במחנה כפייה בסיביר.

יום אחד הרגיש ר' מענדל שסאת סבלו עוברת על גדותיה. הוא היה שבור ורצון מהעבודה הקשה, מהרעב ומהקור. הבדידות והניתוק ממשפחתו ומהרבי שברו את רוחו. בזמנים כתיקונם, חשב בלבו, הייתי כותב מכתב לרבי. אבל מכאן אין לי אפשרות לשלוח מכתב פיזי. אם כן, אשלח מכתב במחשבה. החסיד חגר עצמו באבנט, התכונן נפשית כיאות, ו'כתב' אל הרבי 'מכתב' במחשבותיו.

השנים חלפו. ר' מענדל זכה לצאת מעמק הבכא ולהתאחד עם משפחתו, שהתגוררה בלונדון. הוא הופתע לשמוע מפי רעייתו שבאותה תקופה שבה 'שלח' לרבי את המכתב, התקבל בבית משפחתו מכתב מהרבי ובו כתב הרבי כי קיבל את מכתבו של ר' מענדל. החסיד הסביר לבני משפחתו כי שלח את המכתב במחשבתו בלבד.

הרב דערן הרהר בסיפור וחשב: אילו הייתי חסיד אמיתי, הייתי נוהג כמו ר' מענדל. הייתי 'שולח' עכשיו מכתב אל הרבי וכותב: "רַבֵּה! שלחת אותי לכאן לקדש שם שמים, ועומד לקרות לי ההפך. אנא, רַבֵּה, הצילני!". בוקר יום ראשון לא התחיל טוב יותר. הוא הזמין

הוא השקיף מבעד לחלון אל נופה של העיירה אמהרסט שבמדינת מסצ'וסטס בארה"ב. תחושת דכדוך קשה מילאה את לבו. מולו נפרשה רחבת הקונצרטים רחבת הידיים. "ישראל", חשב, ודמעות מבצבצות בזוויות עיניו, "שם תהיה מחר ההתרסקות שלך".

זה היה בקיץ תשל"ד (1974). הרב ישראל ורעייתו אביבה דערן נשלחו על ידי הרבי מליובאוויטש לאמהרסט, עיירת סטודנטים של אוניברסיטת מסצ'וסטס, כדי לפעול בקרב הסטודנטים היהודים, ולהנחיל להם את אור היהדות.

הרב דערן ביקש לציין את פתיחת בית חב"ד באירוע מרשים, שיגיע לתודעת כל תושבי המקום. הוא החליט לערוך מופע ברחבת הקונצרטים של המרכז לאמנויות, שנפתח באותו זמן באוניברסיטה, בהשתתפות הזמר היהודי אמריקני המפורסם תיאודור מאיר ביקל, שהיה כוכב עולה באותם ימים.

הרב דערן לא חסך בפרסום האירוע. הוא הדפיס מודעות מושכות עין ויזם פרסום באמצעי התקשורת המקומיים. תקוות רבות תלה בקונצרט, שיהיה יריית פתיחה מוצלחת לעשייה הגדולה שלפניו.

אלא ששעתיים לפני שבת הכול התהפך. הרב דערן הנרגש טלפן למשרד מכירות הכרטיסים כדי לברר כמה כרטיסים כבר נקנו. "המתן רגע", אמרה הפקידה, וכעבור רגע הנחיתה על הרב דערן את התשובה שהממה אותו: "שמונים ושבעה כרטיסים".

הרב דערן היה משוכנע שחלה טעות. "לא, אני מדבר על המופע שיהיה ביום ראשון", אמר.

"כן, אני מתכוונת למופע הזה", השיבה הפקידה בהחלטיות.

ב'יחידות' בירך הרבי את החתן והכלה, ואז סיפרה הסבתא לרבי על הקונצרט באמהרסט. הרבי נשען לאחור, והחל לשאול שאלות על כל פרט באירוע. לבסוף שאל: "נו, וכמה השתתפו?".

השיבה הסבתא: "יותר מאלף!".

"יותר מאלף!", חזר הרבי אחר דבריה, "ואתמול ישראל היה שרוי ב'מרה שחורה' כל כך!".

כשיצאו מה'יחידות' התקשרו בני המשפחה אל הרב דערן וסיפרו לו את תגובת הרבי. הם שאלו אותו: "האם התקשרת למזכירות הרבי וסיפרת על חששותיך ודאגתך?".

"לא", השיב להם. "לא כתבתי מכתב פיזי ולא התקשרתי בטלפון. שיגרתי את ה'מכתב' במחשבתי בלבד, ומתברר שהרבי קיבל אותו..."

(על-פי ריאיון ל'תורת חיים' של JEM)

(מתוך העלון השבועי **שיחת השבוע**)

אישים מכובדים ותורמים לארוחת בוקר, אך חברת ההסעדה טעתה בכתובת... איכשהו צלח את התקלה, ובתום הארוחה יצא בצעדים כושלים לעבר רחבת הקונצרטים, מוכן לגרוע מכול.

כשעבר את פינת הרחוב נתגלה לעיניו מחזה מדהים: תורים ארוכים השתרכו מול הקופות. קהל עצום בא לקנות כרטיסים למופע. הרב דערן שפשף את עינו. היה עליו לצבוט את עצמו כדי לוודא שאינו חולם.

הוא התעשת במהירות, וקיבל את פני הבאים בחיוך רחב. יותר מאלף בני אדם באו לאירוע, והוא היה מוצלח בכל מובן אפשרי. להישג גדול מזה לא יכול היה לצפות.

בין המשתתפים הייתה גם סבתו של הרב דערן, שבאה במיוחד מניו יורק. בתום המופע מיהרה לשוב לניו יורק, מכיוון שנקבעה לה ולהוריו של הרב דערן 'יחידות' עם הרבי, לרגל נישואי בתם.

עזרו לנו,
להמשיך בעשייה!

טל' 052-5675770

עמותת "תניא" - מודעות עצמית ביהדות" צריכה את העזרה שלך!

"זאת התורה אדם" (במדבר יט', ד)

כשם שבאדם ישנם גוף ונשמה, כך גם בתורת ישראל ישנם גוף התורה (פשט הכתוב – 'נגלה') ונשמת התורה (פנימיותה, סודותיה ורזיה – 'נסתר'). במדור זה מובא פרוט נושאי הפרשה על פי 'נגלה', ובמדור שלאחריו יובא ביאורה של נקודה או של מספר נקודות מן הפרשה על פי פנימיות התורה.

נקודות עיקריות בפרשת קורח

קורח ועדתו מתריסים נגד משה ואהרן

קורח, בן משפחתם של משה ואהרן (בן דודם), ואיתו מאתיים וחמישים 'אנשי שם', נקהלים על משה ואהרן ובפיהם טענה: "כל העדה, כולם קדושים, ומדוע תתנשאו על קהל ה'?"

משה רבנו, שבע מחלוקות ותלונות, מוכן להעמיד למבחן את מנהיגותו שלו ואת כהונת אהרן. הוא מציע כי למחרת יביאו אהרן הכהן וכן קורח ועדתו מנחת קטורת על מנת להקטירה על המזבח. מנחת הקטורת שתתקבל לרצון לפני ה', מוסיף משה ואומר, היא שתעיד כי בעליה הוא שנבחר לשרת בקודש.

כעסו של משה גובר לנוכח סירובם של דתן ואבירם, מראשי אנשי קורח, להידבר עימו על מנת להסדיר את המחלוקת בדרכי שלום. משה מבקש מאת ה' שלא תתקבל מנחתם.

עונשם של בעלי ריב ומדון

כאשר מגיעים קורח ועדתו ובידיהם מנחת הקטורת, מזהיר משה את כל העם, על פי ציווי ה', להבדל ולהתרחק מאנשי מחלוקת אלה כדי שלא ייפגעו אנשים נוספים בעוון המתקוממים. כמו כן, כהוכחה מוחלטת אשר כל מעשיו מוכוונים מלמעלה, מכריז משה כי אופן מיתתם הבלתי רגיל של המסיתים – בליעתם באדמה, יוכיח כי הוא ואהרן אחיו משמשים בתפקידיהם אך ורק מצד הציווי העליון.

אך מסיים משה את דבריו, פותחת האדמה את פיה ובולעת את קורח ושותפיו המסיתים, על ביתם ורכושם. לאחר מכן נענשים גם 250 מקטירי הקטורת הזרה, והם נשרפים באש שמימית.

ממחנות הנחושת של החוטאים מכין אלעזר בן אהרן, על פי ציווי ה' למשה, ריקועים לציפוי המזבח – עדות נצח לבחירת ה' באהרן וזרעו אחרי לשרת לבדם בקודש בעבודות המזבח.

אין לומדים לקח

למרות ההוכחה הברורה שהתחוללה לעיני כל ישראל, ממשיך העם להתריס כנגד משה ואהרן ולהאשימם 'אתם גרמתם למותם של קורח ועדתו'. ה' מצוה על משה להתרחק מעל העם החוטא, ומגיפה נוראה מתחילה להשתולל ולהפיל בהם חללים. משה, באהבתו הגדולה לבני ישראל, שולח מיד את אהרן אחיו אל תוככי העם ובידו קטורת לכפר על העם. המגיפה אכן פוסקת, אך מתברר כי כבר המיתה 14,700 נפש מבני ישראל.

מבחן המטה הפורח

אלא שעדיין נמשכת התסיסה סביב מינוי אהרן לכהן גדול. ה' מצוה על עריכת מבחן בענין הכהונה, מבחן שיסיר כל פקפוק מלב העם. כל אחד מראשי השבטים מצטוו להביא אל משה מטה (ענף עץ יבש) שעליו רשום שמו של נשיא השבט. משה יניח באוהל מועד את כל המטות ובתוכם גם מטה שבט לוי, עליו רשום השם

פרטית משלהם בארץ ישראל, יקבלו הכהנים והלוויים מתנות מכלל ישראל. הכהנים יקבלו תרומה מכל גידולי הארץ – חלב יצהר, חלב תירוש ודגן, ביכורים מפרי הארץ וחרמים, וכן דמי פדיונם (חמישה שקלים) של בכור האדם ובכור הבהמה הטמאה. גם מכל בכור בהמה טהורה אשר יעלה כקרבן על המזבח יקבלו הם את חלקם בבשר, לאחר הקרבת החלב (הוא המיטב – "כל החלב לה") על המזבח.

שכר הלוויים

שכר עבודתם של הלוויים נקרא מעשר ראשון. לאחר שמפריש כל אחד מישראל את תרומתו מיבוליו לכהן, יפריש הוא בנוסף עשירית מהיתרה ויתנה ללווי. ומכיוון שגם הלוויים חייבים בתרומה לכהן, על כן מחוייבים הם להפריש עשירית מן המעשרות שקיבלו מבני ישראל ולתיתה לכהן.

'אהרן'. והמטה אשר יפרח לבדו מבין כל המטות, הוא שיעיד ויוכיח מי הוא זה שבחר בו ה' לכהונה הגדולה. למחרת, כשמוציא משה את המטות מאוהל מועד להציגם בפני העם, והנה פורח מקל אהרן לבדו, ומן הפריחה עולה גם פרי השקד.

הנשיאים נוטלים כל אחד מטהו ואילו מטה אהרן הפורח והמשוקד מופקד למשמרת באוהל מועד, עדות נצח לכהונת אהרן וזרעו.

משמרת הקודש

אמנם על מנת למנוע את כניסתם של ישראל (שאינם כהנים או לוויים) בשגגה אל הקודש, מצוה ומזהיר ה' את אהרן ובניו אשר (מלבד עבודתם המיוחדת להם לבדם במשכן, עוד זאת) מוטלת עליהם גם האחריות על שמירת קדושת המשכן. גם אחיהם הלוויים מצטווים לקחת חלק בשמירת המשכן.

שכר הכהונה

כשכר על עבודתם בקודש וכפיצוי על כי אין להם נחלה

The screenshot shows the Tanya website interface. At the top, there's a navigation bar with links like 'התחדשנו!', 'בואו לבקר', and 'באתר המשודר'. Below the navigation bar, there's a large video player showing a Torah lesson. To the right of the video player, there's a calendar for the month of Tishrei 5777. Below the video player, there's a grid of video thumbnails, each with a title and a play button. The thumbnails are arranged in a 3x3 grid. The website is in Hebrew and features a clean, modern design.

התחדשנו!

בואו לבקר

באתר המשודר

Www.tanyaor.com

שוויון – לא בכל תנאי

נקודות בעיבוד קל מתוך שיחה של הרבי מליובאוויטש

"מדוע תתנשאו על קהל ה'" (במדבר טז, ג)

פרשתנו מספרת על מחלוקת קורח ועדתו נגד משה רבנו. טענתו העיקרית הייתה: "כל העדה כולם קדושים ובתוכם ה', ומדוע תתנשאו על קהל ה'?" כלומר, קורח תבע שוויון מוחלט בין כל בני ישראל – הוא רצה שתהיה אחדות מושלמת בין כל חלקי העם.

אולם התורה אומרת, כי פנימיותה וסופה של טענה זו אינה אחדות, אלא מחלוקת; ומחלוקת קשה ביותר, עד שכל מחלוקת שלילית שעלולה להיות אצל יהודים יונקת את כוחה ממחלוקת קורח ועדתו ונקראת על שמה.

שמירת הייחוד

ההסבר לכך רמוז בדברי משה רבנו: "בוקר ויודע ה'", וכפי שמפרש זאת המדרש: "אמר להם משה, גבולות חלק הקב"ה בעולמו. יכולין אתם לערב יום בלילה?!... אם יכולין אתם לעכב אותה הבדלה שהבדיל הקב"ה בין היום ובין הלילה, כך תוכלו לבטל את זו".

פירוש הדבר: הקב"ה ברא את העולם באופן שכל נברא יש לו גדריו והגבלותיו, שבהם הוא נבדל מכל שאר הברואים. הבדלה זו חיונית לקיומו של העולם, שכן לכל יצור תפקיד מיוחד, והוא נברא על פי התפקיד שעליו למלא. שלימותו של כל נברא היא דוקא כאשר הוא שומר על גדריו ועל תכונותיו המיוחדות, וממלא באמצעותם את תפקידו. אם הנברא אינו ממלא את ייעודו הוא, אלא מנסה להידמות למשהו אחר – הוא גורם בלבול בכל סדרי בראשית.

חלוקה אלוקית

החלוקה בין כהנים, לוויים וישראלים (ובקרב הכהנים

עצמם – בין כהן הדיוט לכהן הגדול) לא היתה חלוקה שרירותית. זו החלוקה האלוקית בין הנשמות השונות בעם ישראל, שנבראו באופן שונה אלה מאלה, על פי השליחות האלוקית שמוטלת על כל סוג. רצון ה' הוא, שכל אחד ואחד מהסוגים הללו ימלא תפקיד מיוחד, ולכן נקבעה ההבדלה הזאת.

ביטול המחיצות בין הסוגים השונים שבעם ישראל, לא זו בלבד שלא היה מביא אחדות, כפי שחשב קורח, אלא להפך – הדבר היה גורם הרס, פירוד וחורבן. אחדות אמיתית אין פירושה טשטוש ייחודו של כל פרט, אלא להפך – מיצוי כל הכוחות של כל הפרטים למען המטרה המשותפת. צריך שיהיו כהנים, לוויים וישראלים, ושכל אחד מהם יתרום לכללות העם את מה שהוא יכול לתרום על פי גדריו ותפקידיו.

חשיבות המחיצות

סיפורו של קורח יש בו לקח ניצחי גם לימינו אלה: יש הסבורים שלמען ה'אחדות' וה'שלום' מותר לוותר על מחיצות שונות – מחיצות בין גברים לנשים, בין דיעות ואמונות, בין ישראל לעמים וכדומה. למדים אנו מפרשת קורח, שמעשים כאלה לא זו בלבד שאינם מביאים אחדות, אלא הם מוליכים לפירוד לבבות. דברים שמעצם טבעם צריכים להיות מובדלים (כמו אש ומים), אינם יכולים להביא ברכה אלא כשהם אמנם מובדלים ומופרדים – וזו הדרך לאחדות אמיתית ולשלום אמיתי.

(מתוך הספר "שולחן שבת")

על פי' ליקוטי שיחות' כרך י"ח)

יהודים ושקדים

נקודות בעיבוד קל מתוך שיחה של הרבי מליובאוויטש

"ויצץ ציץ ויגמול שקדים" (במדבר יז, כג)

במחלוקת על כהונת אהרן הכהן חולל הקב"ה נס מיוחד ששימש אות לכהונתו של אהרן: הקב"ה ציווה ליטול את המטות של שנים עשר נשיאי העדה, לכתוב על כל מטה את שם בעליו, ועל מטה שבט לוי יכתב שם אהרן. המטות הונחו באוהל מועד, ומטה אהרן פרח, הוציא ציץ וגמל שקדים. השקדים היו הסימן וההוכחה שהקב"ה בחר באהרן להיות הכהן הגדול.

לא בכדי נבחר השקד לייצג את ההוכחה לכהונה. חז"ל מסבירים זאת בתכונותיו הייחודיות: פירות השקד מבשילים במהירות, ומתחילת פריחתם ועד שהם נעשים מוכנים לאכילה עובר זמן קצר ביותר. המהירות הזאת קשורה קשר מיוחד לעניין הכהונה.

ברכה מהירה

מתפקידיו של כהן לברך את ישראל. ברכת הכהנים יש לה יתרון מיוחד – לא דיי שהיא מתקיימת, אלא היא גם יורדת לידי פועל במהירות ובלי מניעות ועיכובים. לעיתים זוכה האדם לברכת ה', אולם מסיבות כלשהן היא נשארת בעולמות העליונים ואינה יורדת למטה, אך ברכת כהנים מגיעה עד למטה במהירות רבה.

עוד תכונה של הכהנים מצוינת במאמר הגמרא "כהנים זריזים הם". הם עושים את עבודתם במהירות ובזריזות. שתי התכונות הללו קשורות למהירות צמיחתם של השקדים.

כל יהודי כהן

כאשר ניתנה התורה לעם ישראל אמר הקב"ה: "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים". כל אחד ואחד מבני ישראל הוא

בבחינת כהן, אלא שמתוך בני ישראל עצמם נבחרו שבט לוי והכהנים להיות בדרגה עליונה יותר של כהונה. על כן צריך כל יהודי ללמוד מעבודת הכהנים לצורך עבודת ה' שלו.

כשצריכים לעשות דברים למען עם ישראל ולמען חינוך ילדי ישראל, יכולים לחשוב – עדיין יש זמן, ובינתיים אפשר לדחות זאת למחר ולמחרתיים; לשם מה הזריזות והחיפזון? פרשת השבוע מלמדת אותנו, שכל דבר שמסרו הקב"ה לידי יהודי, לשם מילוי שליחותו בעולם, צריך להיעשות באופן של 'שקדים', בזריזות, ואז הקב"ה מבטיח שגם הצלחת העבודה תהיה בבחינת 'שקדים' – לא יהיה צורך להמתין זמן רב לראיית הפירות הטובים מעבודת החינוך.

ברכת ה'

יתרה מזו: הזריזות תהיה לא רק בפעילות של הפצת היהדות, ולא רק בתוצאות טובות על המושפעים, אלא הקב"ה מוסיף "ואני אברכם" – הוא מברך את הכהנים, את הפעילים, ואת כל מי שמפנים את זמנם, ונותנים מכוחם ומיגיעת שכלם לקרב יהודים אחרים ליהדות.

הקב"ה יזרז את ברכתו להם, באופן של שקדים, במהירות רבה, בכל צורכיהם, בגשמיות וברוחניות. כך נזכה לקיץ בריא בגשמיות וברוחניות ולמילוי השליחות בחינוך ילדי ישראל מתוך שמחה וטוב לבב, וכך נראה גם פירות טובים מיד, ונזכה לגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

(מתוך גליון "שיחת השבוע")

על פי' ליקוטי שיחות' כרך ד')

חסידות על הפרשה קורח

חושבים שהם חיים גם בהיותם בשאל

וירדו חיים שאולה (ט"ז, ל')

אדם צריך להיזהר מלהוריד את התורה, שהיא תורת חיים, לשאל תחתית של הקליפות. שכן לימוד התורה שלא לשמה מוריד את התורה אל הקליפות רחמנא ליצלן (ה' יצילנו).

(ליקוטי שיחות' כרך ב')

ולקרב לשלכנו...

ואף שהתורה נמשלה לאש, ככתוב "הלא כה דברי כאש", היינו שכשם שהאש אינה מקבלת טומאה, כך גם דברי תורה אינם מקבלים טומאה – בכל זאת, באופן זמני, כאשר האדם אינו לומדה כראוי (שלא לשמה), מוריד הוא, לפי שעה, תורתו אל תוך ה'פניות' שלו, ובכך הופכת לו התורה היפך הענין ד"סם חיים"; אמנם אין זה אלא עד אשר יעשה תשובה (שסוף ישראל לעשות תשובה, בגלגול זה או בגלגול אחר) כדברי הנביא שמואל "וחשב מחשבות לבלתי ידח ממנו נידח".

(ע"פ 'תניא' פרק ל"ט)

המבטל 'ישותו' זוכה ב'עצמיותו' עבודת מתנה אתן את כהנתכם (י"ח, ז')

"עבודת מתנה" – היינו "אהבה בתענוגים", היא הרגשת תענוג אלוקי נפלא, מעין עולם הבא. עבודה זו קרויה בשם "עבודת מתנה", שכן אי אפשר לו לאדם להגיע לאהבה זו באמצעות השתדלות וגייעה. אלא שמכל מקום דרגה זו ניתנת כמתנה משמים רק למי שהוא שלם ב'ראה'. אזי אהבה נעלה זו (בתענוגים)

כמו "מחזרת" אחרי מי שבעבודתו זיכך עצמו לקבל בפועל עול מלכות שמים בביטול מוחלט.

(ע"פ 'תניא' פרק י"ד, פרק מ"ג)

ולקרב לשלכנו...

המשים עצמו בעבודתו כ'שור לעול וכחמור למשא' לשרת בנתינה עצמית אמיתתו של כל דבר וענין שעוסק בו, תוך הסחת הדעת מ'חיפוש' חוויות וריגושים, אזי זוכה הוא למתנה הנעלית מכל החוויות והריגושים – הוא התענוג הפשוט על עצם ההווה. ובמושגי תורת החסידות – נעשה הוא 'עצמי' ('מותר להיות!').

נתינת המיטב – מוחין דגדלות כל חלב יצהר... אשר יתנו לה' (י"ח, י"ב)

"והוא הדין בכל דבר שהוא לשם הא-ל הטוב, שיהיה מן הנאה והטוב... וכן הוא אומר כל חלב לה'" (רמב"ם סוף הלכות איסורי מזבח).

כשהתעוררה שאלת סדר הלימודים בישיבות ובבתי ספר דתיים בארצות הברית, עמד אדמו"ר הרי"צ על כך שלימודי הקודש יתקיימו בבוקר, שאז הראש רענן, ואילו לימודי החול יתקיימו אחרי הצהריים. וטעמו ונימוקו עמו: את הזמן המובחר והמשובח, שהוא בבחינת "חלב", יש להקדיש לגבוה (לקדושה).

(ליקוטי שיחות כרך ב')

ולקרב לשלכנו...

הנותן ומקדיש בעבודתו את מיטבו הוא זה אשר זכה להבין כי גישת ה'ראש קטן' (גישתו של היוצא ידי חובתו בנתינת ה'שירים' בלבד), הנה לא זו בלבד שמשחיתה היא את דרכו של אדם, אלא אף חמור מכך, מדכאת היא ומעכבת את גילויים ומימושם של כוחותיו החיוביים הנעלמים.

מיליוני צפיות – באתר, ביוטיוב
ובפייסבוק - בקרו אותנו:

www.tanyaor.com

ספר התנ"ך

עודה ראשונה לנפוש

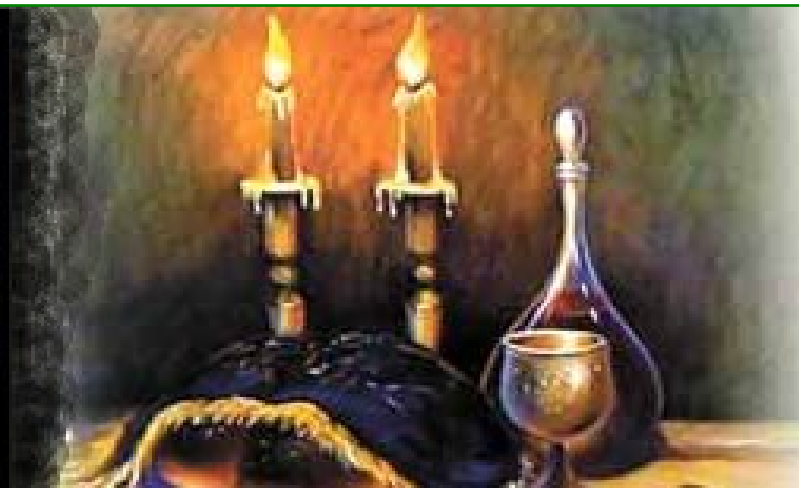
שבת שלום!!!

כתיבה, עריכה, והגהה: הרב יאיר כלב
ליקוט, רעיונות ועימוד: חי דמארי
להערות, הארות, הצעות או תיקונים, אנא כתבו לנו
tanyaor4u@gmail.com

הרבי מליובאוויטש הנהיג ועודד שכל אשה ובת (מגיל רך
ביותר ולפחות מגיל 3) תדלקנה נרות שבת וחג.

צאת השבת	כניסת השבת	עיר (שעון קיץ)
20:31	19:13	י-ם
20:34	19:29	ת"א
20:35	19:22	חיפה
20:32	19:29	ב"ש

נהנתם? העבירו הלאה, לזכות עוד ועוד יהודים בהרחבת המודעות למקורותינו.

נא לשמור על קדושת הגיליון